

Dünnögnek új mesét

Tökéletesen igaza volt **Eörsi Istvánnak**, amikor ezen az oldalon arról írt, hogy komoly kérdésekről ne vitatkozzanak komoly politikusok Csurkával, és hogy lehetőleg csak a hír szintjén legyen róluk szó a magukra adó újságokban. Az is igaz, hogy Csurka nézeteinél ezer-szer érdekesebb Csurka személye: miként lett a hajdani vidám, lovira járó, az estéit átpókerező, ízig-veéig pesti bohémából, a tehetséges drámaíróból szélsőjobboldali, beszűkült, paranoiás mozgalmár.

Azzal azonban, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának döntéséből következően a Magyar Igazság és Élet Pártjának frakciója lesz, a sokréte-gű probléma, amelyet ez a törvényesen megválasztott párt a parlamentben okozni fog, megkerülhetetlenné teszi a róla való gondolkodást.

Először is talán nem azzal a köz-hellyel kéne vigasztalniuk egymást a MIÉP parlamentbe kerülésétől egyébként mély szomorúságot és heveny hány-ingert érző értelmiségieknek, hogy hát istenem, számos nyugati ország parlamentjében is vannak szélsőjobboldali pártok, hanem arra kéne törekedni, hogy permanensen, mindenki, minden-hol fejezze ki elutasítását és megvetését velük szemben.

Egy különféle dolgokban másként gondolkodó, de elemi meggyőződéssel antifasiszta politikusi és közgondolkodói réteg összekovácsolódása nem erősíti meg a túlodalt.

Ez nem csupán azért van így, mert ők két nagyságrenddel kevesebben vannak, mint mi, hanem azért sem, mert voltaképpen rendkívül erőtlén és érveiben, szóhasználatában nemcsak ember-telen, de ostoba is az a vékony réteg, aki azt szeretné, hogy „dünnögjenek egy új mesét”.

Világossá kell tenni, hogy aki azzal a Csurkával kapcsolatban, aki alkotmányozó nemzetgyűlést szeretne többpártrendszer helyett, helytelenül véle-kedi az, aki csupán mint „szükséges rosszat”, a „demokráciával járó selejtet” próbálja kezelni, és nem igyekszik minden törvényes erővel, ésszel kisöpörni őt és kompániáját a magyar köz-életből. Csurka a tévés Aktuális május 12-i adásában megígérte, hogy ellenzé-kiként a kormánypártokra fog szavazni, mi több, ha mostani rendszerükben megmaradnak a közszolgálati tévé és rádió (elvileg) paritásos kuratóriumai, ott Csurkáké jóvoltából nem lesz meg

az egyharmada az SZDSZ-nek és az MSZP-nek együttvéve, tehát a krip-tokormánypártként működő MIÉP se-gítségével Orbán Viktorék azt csinál-nak a médiumokból, amit akarnak.

Hacsak nem döntenek úgy, hogy ezekkel az emberekkel soha semmilyen részletkérdésben nem fognak közösen szavazni, és nem azért, mert ez hosszú távon tönkreteszi őket, hanem elvi okokból.

Ha döntéseik előkészítésekor azzal a veszéllyel is számolnak, hogy Csurka szeretné támogatni őket. (Egyébiránt, ha ezt fontolóra veszik, az csak javára válhat a javasolataiknak.) Nem hagyják, hogy a Csurka-frakció miatt a mentel-mi bizottságnak *de facto* kormánytöbbsége legyen.

Az alábbiakban a MIÉP elnökét, aki a NATO-tagságot és az alapszerződéseket második Trianonnak minősítette, nem azért idézem, hogy próbára tegyem olvasóink idegrendszerét, hanem, hogy alátámasszam fenti állításaimat. A vatikáni megállapodás kapcsán: „Közben az SZDSZ a Hit Gyülekezete keretében ádáz harcot folytat a történel-mi egyházak és a magyar vallásosság zsidó szellemmel való megtöltéséért.” A hazai termőföldek eladását külföldi-ek számára is lehetővé tevő javaslat képviselőiről: „Mondjuk a szemükbe: hazaárulók vagytok, nincs helyetek a magyar életben. A föld ki fog vetni benneteket.”

Való igaz, alapvetően a kormánypár-tonon múlik, hogy az elkövetkező vá-lasztásokig Magyarország miként tudja folytatni az elmúlt négy év sikereiből következő lehetőségeket, miképpen va-lósul meg a szabadság és a jólét. A kri-tikák zöme, netán a babér nekik jár majd.

De mindeközben nemcsak azért kell harcolni, hogy soha többé ne kerülhes-sen be antiszemita, sovinszta párt a magyar Országgyűlésbe, egy gyűlölet-keltő politikai csoportosulás tagja ne váljék az emberjogi bizottság tagjává; hanem azt is világossá kell tenni, hogy jóvátehetetlen hibát követ el az a poli-tikus, aki azt hiszi, hogy ha egy párt demokratikus úton került be a parla-mentbe, abból önmagában az is követ-kezik, hogy bármiben is együttműköd-het vele.

A jobboldali erőknél konzekvensen kell visszautasítani a MIÉP jobbját.

Petri Lukács Ádám
újságíró